

Tornar

Un relat de: [jacobè](#)

Vull tornar a escriure per tocar-te amb les paraules. Per viure almenys en el somni de pensar-te. De nits, busco el silenci que escolta el batec del teu cos. De dies, el perdo pel soroll de les presses que esquiven abraçades invisibles.

Et ploro per la por del mai, del sempre.

Vius.

Dormo.

Em vull desperta per trobar-te. Només els dits. Te'ls miro, i en els meus els enllaço amb dibuixos lents mentre els mous amb saviesa. La gravetat de la teva veu em guia pels llavis escrits que llegeixo confusa. Entreveig i s'escapa l'alè que no oloro.

Les mans relliscoses s'acomiaden en l'afortunat malentès en el pom de la porta. Baixo les escales plena de tu, buida de tot.

Sola, sento el greu, el res.

Ets.

Moro.